

højde for de komplikationer, der sker på grund af regeringskonferencen.

Jeg spurgte økonomiministeren tidligere på dagen, om hun vil garantere, at der kommer en folkeafstemning om regeringskonferencen, hvis den indvirker på den danske undtagelse, og jeg forstod hendes svar sådan, at det gav hun faktisk tilsagn om, hvad hun jo naturligvis også måtte gøre, for undtagelserne tilhører jo ifølge statsministeren befolkningen.

Men der kommer jo så spørgsmålet om fortolkningen af den danske undtagelse. Efter min opfattelse indebærer den jo, at vi også er undtaget fra social harmonisering, harmonisering af skatte- og finans-, arbejdsmarkeds- og sociallovgivning, og hvis det bliver inddraget under flertalsafgørelser på regeringskonferencen, hvad meget jo desværre tyder på, ja, så har man altså også et spørgsmål om forholdet til den danske undtagelse i forhold til den nye traktat.

Så jeg vil opfordre til, at man tager disse her spørgsmål om grundloven og om forholdet til den danske undtagelse på regeringskonferencen meget alvorligt. Og det indebærer faktisk, at man må arbejde med en helt anden tidsplan, tror jeg, end den, statsministeren regnede med, da han talte til Socialdemokratiets kongres, og da han holdt sin åbningstale her for en måneds tid siden i Folketinget. Da var det lige ved at gå lige lovlig hurtigt.

Nu får vi så en debat om det med regeringskonferencen senere, ikke i den her måned, men så vidt jeg husker den 4. december, og da kan vi så komme lidt dybere ned i den her problematik, håber jeg, men jeg synes, jeg ville gøre opmærksom på, at det problem står vi altså over for, og at det kræver meget mere tid, tror jeg, end regeringspartierne havde forestillet sig, hvis det skal gå ordentligt og demokratisk til.

Og det hænger altså også sammen med vores ønske om den her uvildige redegørelse. Men vi får så mulighed for både i Europaudvalget og under den debat om regeringskonferencen den 4. december at komme mere til bunds i det. Og så tror jeg også, at forståelsen – også hos et flertal i Europaudvalget – for, at det måske alligevel ikke var helt så tosset, det Enhedslisten her havde foreslået, vil komme til veje undervejs.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 3:

Forslag til folketingsbeslutning om overholdelse af de fire danske EU-undtagelser.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Kolstrup (EL).

(Fremsat 7/10 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg må sige til start, at regeringen agter at efterleve de danske EU-forbehold med stor omhu, som vi har gjort det hidtil, og i anledning af de bemærkninger, som hr. Keld Albrechtsen netop har gjort om de danske forbehold, ønsker jeg at slå dette fast.

Ingen regeringskonferencer eller de tidsforskydninger, hr. Albrechtsen talte om, rækker ved den ganske enkle kendsgerning, at vi skal til folkeafstemning, hvis de danske forbehold skal væk. Og vi skal til folkeafstemning, hvis der er tale om at overlade beføjelser, der tilkommer rigets myndigheder, til mellemfolkelige organisationer. Det er så utrolig enkelt; det er det før denne debat, og det er det efter denne debat.

Regeringen har redegjort for indholdet og betydningen af de danske forbehold. Forsvarsforbeholdet har været behandlet i Udenrigsministeriets notater, fremsendt til Europaudvalget og Udenrigspolitisk Nævn den 20. juli i år. Forbeholdet om retlige og indre anliggender har været behandlet i et notat af 5. oktober i år, fremsendt til Europaudvalget den 7. oktober. Jeg henviser til notaterne. Spørgsmålet er i øvrigt også drøftet her i salen i forbindelse med